

Стан популяції строкатки степової (*Lagurus lagurus*) в околицях м. Сватове Луганської області

Сергій Заїка

Національний науково-природничий музей НАН України; zaika_sv@ukr.net

Наведено новітні дані щодо стану популяції строкатки степової (*Lagurus lagurus*) – раритетного виду теріофауни України, що належить до степового фауністичного ядра, і який зберігся переважно у антропогенно-трансформованих ландшафтах, таких як агроценози (Загороднюк, 2009). Дослідження проведено так званим «пелетковим» методом, що дозволяє отримувати високі результати при вивченні раритетної фауни.

Місто Сватове знаходиться на північному заході Луганщини. Територією міста протікають дві річки – Красна і Хорино, причому на останній створено штучне водосховище, найбільше в області. Присутність строкатки встановлено у пробах зі східних рівнинних околиць міста.

Проаналізовано вміст близько 2000 пелеток сови вухатої (*Asio otus*) та близько 1000 пелеток сича хатнього (*Athene noctua*). Збір пелеток сови вухатої проводили на місці постійної комунальної зимівлі птахів, а сича хатнього – на місцях гніздування. Таким чином, дослідження охоплює цілорічну динаміку чисельності строкаток. Загалом ідентифіковано 172 особини досліджуваного виду: 95 – в осінньо-зимовий період та 77 – у весняно-літній. Досліджені нами вибірки пелеток сов відносяться до періоду з 2004 до 2012 рр. За цей час відмічено принаймні два піки чисельності строкаток, коли за один або два суміжні роки у пелетках сов виявляли рештки одразу більше 50 особин.

Аналіз розподілу по території дослідження вибірок пелеток сича хатнього (як із рештками строкаток, так і без них) дозволив окреслити межі існування популяції цього виду дрібних ссавців на досліджуваній ділянці. За нашими даними поселення строкатки степової в околицях м. Сватове обмежуються з трьох сторін територією міської забудови на Заході, і відсутністю представників цього виду в пробах на Півдні та Півночі. Тоді як найбільш віддалені на Схід від міста вибірки пелеток сича хатнього містили в своєму складі рештки даного виду мікромамалій.

Підсумовуючи вище викладене можна констатувати, що:

- 1) реєстрація строкатки степової, як і раніше, відбувається лише на агроценозах і в пелетках сов, хоча традиційні обліки мікромамалій на досліджуваній території нами не проводилися;
- 2) динаміка чисельності населення досліджуваного виду відповідає нормальним популяційним циклам, що свідчить про те, що стан популяції строкатки степової на Луганщині не є критичним.